

GLÆDEN

Tekst: Ejnar Jensen

Mel.: Ernst Frost

Glæde kan ej e - jes, men den kan gerne le - jes en me - get

Hvis du har søgt af denne grund din egen lyst at
rin - ge stund Hvis du har søgt af denne grund din lyst at ny -

Hvis du har sø - - - - - gt din lyst at
Hvis du har søgt din lyst at ny - - - - -

ny - de, glæ - den vil bort - - fly - - - - de.

- - de, glæ - den vi - - - l bo - - - rt - - - flyde.

ny - de, glæ - den vil bortflyde vil bort - fly - de.

ny - de, glæ - den vil bort - - fly - - - - de.

□ = ÷ ALT
UNDERSTREGN. =
SYNGES AF
TEN. OG BAS
•• = REP. FOR TENOR

2. Glæde vil du savne, din søgen altid havne i kedsom-
hedens land, hvis du vil følge dagens mand, der gøgler højt, han sæl-
selger glæder, blot du vælger?

3. Glæde er hos barnet, ej hvad det har tilranet, ved tro den
sig fornyr trods korte gråd og uvejrsskyer. Det ta'r lig Edens ha-
ve, glæden som en gave?

4. Glæde hos den unge har klang af håbets tunge, forventer,
hvad den tror. I fællesskab der bygges groer, og det gør liv af ø-
de, glæden vil forsøde?

5. Glæde hos den gamle er skatten værd at samle, så vanske-
lig at få. For kærlighed er dens attrå, her alle har at la-
tere glædens lys at nære?

6. Glæden, hun vil dale til os fra fjerne sale, når vi vil
være bud, og søger den at bringe ud til dem, vi har på ve-
jen. Glæden bli'r vor egen?

7. Glæden kan vel svinde, men aldrig gå af minde. For den er
skabt af Gud. Hans kærlighed får frygten ud. Derfor enhver må ken-
endes ved Hans glæde og Hans fred.

TENOR: Hans glædes fred.